

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

(ข้อ ๑๗ วรรค ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน) (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๒)

๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย...,ฐานไม่รักษาความสามัคคี....ฐานกลั่นแกล้ง...,ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ...(ข้อ ๑๘)

๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ...,ฐานไม่ให้ความสะดวก..., ฐานไม่ให้ความเป็นธรรม...,ฐานไม่ให้การสงเคราะห์...

ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง ..ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ (ข้อ ๑๙ วรรค ๑)

- ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือช่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรค ๒)

๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ ๒๐)

๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)

๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย (ข้อ ๒๒)

๑๘. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร) ข้อ ๒๓ วรรค ๑)

- ฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรค ๒)

การดำเนินการทางวินัย พนักงานส่วนท้องถิ่น

งานกรเจ้าหน้าที
สำนักปลัด
เทศบาลตำบลกรูด
โทร./โทรสาร. ๐๗๗- ๒๙๗๑๘๙

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.

๒๕๕๘

คำว่า “วินัย”

“วินัย” มี ๒ ความหมาย คือ

๑. ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ

๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมามีความสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

“วินัย” มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษพนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

สถานโทษทางวินัย ลูกจ้าง พนักงานจ้าง มี ๔ สถาน ได้แก่

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดค่าตอบแทน

(๓) ลดค่าตอบแทน

(๔) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (ข้อ ๖)

๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (ข้อ ๗ วรรค ๑)
- ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ (ข้อ ๗ วรรค ๒)

- ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบ “ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๗ วรรค ๓)

๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ ๘)

๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหัส/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ ๙ วรรค ๑)

- ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรค ๒)

๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายกฎระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาล (ข้อ ๑๐ วรรค ๑)

- ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายกฎระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๐ วรรค ๒)

๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)

๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ (ข้อ ๑๒ วรรค ๑)

- ฐานเปิดเผยความลับของราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๒ วรรค ๒)

๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

- แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้อเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ทบทวน ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้ หรือมีเหตุลดหย่อนโทษ) (ข้อ ๑๓ วรรค ๑)

- ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๓ วรรค ๒)

๙. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔) เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ วรรค ๑)

- ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรค ๒)

๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ (ข้อ ๑๖)